

det, og naar man bruger Udtrykket „Møde“, ledes Tanken let hen paa, at det blot skulde bestaa i, at de Folk kom sammen og talte med hveirandre, men ikke at de indfandt sig paa selve Stedet og undersøgte Forholdet. Dette Sidste antager jeg imidlertid alligevel er det ærede Udvalgs Mening, og det vil jo være let ved en Vædring at give det et saadant Udtryk, at der ingen Tvivl kan være i saa Henseende! Det, jeg mener er altsaa, at der bør aabnes Afgang til et saadant Vægetilshj og en vigtig Betingelse for, at man kan sige, at der virkelig er aabnet en saadan Afgang, er jo, at der hdes Betaling derfor; thi naar dette ikke er Tilfældet, vil man naturligvis ikke kunne vente eller forlange af Distriktslægerne, at de skulde paatage sig dette Hverv rent frivillig blot af Interesse for Sundhedstilstanden i deres Distrikt. Da man ikke kan vente, at disse Folk skulde opoffre deres Tid derfor, betragter jeg det som et meget vigtigt Punkt, at der er en Bestemmelse om, at Lægen skal have Betaling for de Forretninger, han foretager i den Henseende. Jeg skal selvfølgelig ikke have det Mindste imod, at man forhøier denne Betaling. Det Forslag, der indeholdes i Lovforslaget her, er stillet efter Sundhedskollegiets Forslag, og jeg er selvfølgelig gaaet ud fra, at dette Kollegium i saa Henseende varetog Lægernes Tarv og har derfor heller ikke tænkt paa at forhøje det, der var foreslaaet fra den Side; men dersom man ved at sammenligne, hvad der er fastslaaet i andre Love, med hvad der her er foreslaaet, finder, at det er forholdsvis lidt, Lægerne ville faae i Sammenligning med, hvad Andre, navnlig Dyrslægerne, erholde for tilsvarende Forretninger, ser jeg selvfølgelig gjerne, at man forhøier denne Ydelse noget. Det er jo indlysende, at jo mere man forhøier Betalingen, desto mere Sandynlighed er der for, at Efterhynet vil finde Sted, og at det ogsaa vil blive grundigt. — Hvad angaar de andre Detailler lægger jeg ikke saa megen Vægt paa, om der i Lovforslaget bliver sagt udtrykkelig eller ikke sagt Noget om, hvem Indberetning om Resultatet af Undersøgelsen skal tilstilles. Jeg gaar nemlig ud fra, at det i alt Fald kan paalægges Distriktslægerne, at de skulle anmeldte til Politiet, naar der findes Noget at erindre, og anden Beretning mener jeg egentlig heller ikke, at Lægen behøver at afgive; thi naar han ved den Undersøgelse, som han foretager i Forening med de Andre, ikke finder Noget at erindre, men finder Alt i Orden, er der i og for sig ingen Grund til at gjøre Indberetning derom. Det Modsatte er Tilfældet, naar der er Noget at paaante. Hvad Balsmaaden

angaaer, kan jeg jo ganske vist meget godt erkjende, at der er eet af de Punkter, hvor maaske Gaardmændenes Interesse kan komme i Strid med den øvrige Befolknings Interesse, og for saa vidt vilde jeg heller ikke, dersom man fra Rigsdagens Side ønskede det, sætte mig imod en Forandring paa dette Punkt, men dertil vil jeg blot gjøre den Indvending, at det dog maaske er et noget for stort Apparat at sætte i Bevægelse, foruden de mange andre Valg, vi skulde have her til Lands mellem Nar og Dag, at der skulde foretages et Valg af den almindelige Vælgerklasse hvert tredie Aar for disse Funktionærers Vedkommende.

Hvad de andre Bemærkninger angaaer, skal jeg opholde mig kortelig ved nogle af dem. Med Hensyn til § 2 er jeg gaaet ud fra, at naar det forlanges, at Afsløbsrenderne skulde være stenfattede, har man vel nærmest tænkt paa murede Kender, vel altsaa for saa vidt nogenledes tætte og ikke frembydende mange Kroge eller Sligt, hvor Urenligheder kunne samles; men jeg har ikke noget imod, at det gaar ud, dersom der skulde være et almindeligt Duffe derom. Det kan jo nemlig betragtes som en Forbedring ved Loven i Sundhedspolitihenseende. Det, der efter min Mening er det Vigtigste ved Vædringsforslaget til § 2, er, at man vil udelade Bestemmelser om, at Beholderne skulde være i mindst 50 Mens Afstand fra Meieribygningen og dens Brønd samt fra andre Bygninger, for saa vidt disse ere behøvede, og fra andre Brønde. Naar man har villet udelade dette, har jeg tænkt mig, at det er, fordi man gaar ud fra, at det ikke altid er muligt for Meieriet at staffe Plads til Beholderne i saa stor Afstand, og at man derfor har ment, at det vilde være en altfor byrdefuld Betingelse at paalægge dem. Ja, jeg kan derom kun sige, at naar man ikke kan opnaa det, vil jeg naturligvis ikke anse det for et saadant Punkt, at jeg af den Grund skulde lade hele Loven falde; men paa den anden Side kan jeg dog ikke andet end bemærke, at det, at disse Beholdere skulde holdes i passende Afstand, har meget stor Betydning i sanitær Henseende, og navnlig forekommer det mig, at fremmede Folk, som have Beboelse der i Nærheden, have et naturligt Krav paa at forlange, at disse Beholdere ikke anbringes altfor tæt op til deres Boliger. Vædringsforslaget til § 3 skal jeg ikke gjøre nogen videre Indvending imod. Jeg gaar ud fra, at Hovedvægten kommer til at hvile paa, at Gulvene skulde være af et vandtæt Materiale, og at det saa maa komme an paa enhver Tids Anskuelse om, hvad der kan siges at opfylde Kravet, om